

Posudek vedoucí diplomové práce

Diplomant: Veronika Jůvová

Téma: Směrnice o trzích s finančními instrumenty (MiFID)

Předložená diplomová práce je věnována prakticky významné a náročné problematice práva kapitálových trhů.

Hned při prvním nahlédnutí na obsah diplomové práce je třeba autorce vytknout, že v rozporu se standardy zpracování odborného textu nečísluje ani základní kapitoly ani subkapitoly, a to nejen na str. 3, ale ani v následujícím textu. Obsah práce pak vyznívá velmi nepřehledně. Diplomová práce je (zřejmě?) členěna do osmi základních okruhů, v nichž se postupně pojednává obecně o kapitálovém trhu a jeho evropské integraci, kapitálovém trhu v ČR jako součásti evropské integrace, směrnici MiFID (k jejímuž označení lze podotknout, že není vhodné uvádět nejprve zkratku bez toho, že by byla uvedena v seznamu použitých zkratek, přičemž tento seznam chybí). Následuje pojednání o transpozici uváděné směrnice do právního řádu ČR a pasáž o subjektech poskytujících investiční služby a o ochraně investorů. V závěru diplomantka shrnuje stručně některé myšlenky, k nimž se zpracováním tématu dopracovala.

Ze způsobu zpracování zvolené problematiky je zřejmé, že autorka se jí prakticky zabývá. Také z hlediska volby tématu považují práci za užitečnou. Diplomantka má dobrý přehled právní úpravy finančních trhů a kapitálového trhu zvláště. Její práce však budí dojem příručky, což autorka naznačuje i v úvodu na str. 4, kdy si klade za cíl „seznamovat čtenáře se směrnicí MiFID“. Stejně tak působí i její záměr objasnit „čtenáři“ její smysl. Práce má dosti popisný charakter. Autorka přebírá texty právních předpisů (str. 31, 32 a některé další). Postrádám v ní hlubší právní rozbor problematiky. Autorka vesměs postupuje tak, že popíše právní úpravu a pak k ní připojí jednověťý komentář obecné, spíše ekonomizující, povahy. Lze například uvažovat o vhodnosti některých pojmů (např. „vázaný zástupce“ kontra „výhradní“ apod.)

Z dílčích připomínek je možné poukázat na to, že diplomantka neuvádí přesně názvy a čísla evropských směrnic (např. str. 7, 8 a dalších) a pracuje jen s jejich neoficiálním „zestručněným“ názvem a rokem, což lze těžko v odborném textu akceptovat. K její úvaze o nezbytné obezřetnosti bank (str. 17 a 18) lze poznamenat, že požadavek obezřetnosti bankovního chování je jedním z principů, na nichž stojí jejich právní úprava a projevuje se

v jednotlivých ustanoveních bankovního práva. Mám také za to, že nejde jen o české specifikum. Celkově vzato považují autorkou uváděné důvody preference financování tuzemské podnikatelské sféry cestou bankovních úvěrů za zjednodušené. Podlomená důvěra v kapitálové trhy jistě sehrává svoji roli, ale nelze přehlédnout, že dosti obdobně se chovají např. i němečtí investoři či investoři dalších kontinentálně evropských zemí a pro kontinentálně evropské prostředí (nejen pro tuzemské) je dosud stále ještě typický způsob financování rozvojových potřeb opírající se převážně o bankovní úvěry. Je třeba spíše sledovat rozdíly v tradičním způsobu financování zemí angloamerických a kontinentálně evropských (které jsou dány řadou faktorů, které nelze v posudku podrobněji uvádět).

Po formální stránce má práce průměrnou úroveň a vyskytují se v ní formulační neobratnosti a gramatické chyby. Finálním podrobným čtením mohla autorka řadu těchto nedostatků odstranit. Jak už bylo řečeno výše, autorka neuvádí seznam použitých zkratk, ty zavádí až v textu, což je také možné, činí tak však jen u některých právních předpisů. Některé zkratky „zavádí“ opakovaně (např. ZPKT na str. 24).

Seznam použité literatury není příliš rozsáhlý. I když speciální odborná literatura věnovaná zpracovávané problematice není příliš rozsáhlá, mohla diplomantka ve větší míře využít jako širší teoretický základ své práce odbornou literaturu zpracovávající obecné „kapitálové“ otázky a problematiku cenných papírů. Vážnou výhradu mám k nedbale zpracovanému poznámkovému aparátu. Poznámky pod čarou jsou větami, takže musí být i jako věty označeny, což autorka pomíjí (např. pozn. č. 3, 6, 7, 8, 9 a většina dalších).

Vzhledem k výše uvedenému může být diplomová práce hodnocena nejvýše známkou „d o b ř e“.

Praha, 30. června 2009

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
vedoucí diplomové práce